

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น

ผลัดใบ สูงได้ถึง 20 ม. เปลือก สีออกขาวถึงเทาอ่อน เรียบ หรือแตกเป็นแผ่นตาราง ใบ กว้าง 3-6 ซม. ยาว 8-14 ซม. เดี่ยว ออกสลับเวียน รูปไข่ถึงขอบขนานแกมรี ปลายแหลม โคนแบนหรือรูปหัวใจ ตีนมักเบี้ยวเล็กน้อย ขอบจักห่างๆ โดยเฉพาะครึ่งใบบน ยอดอ่อนมีขนกระจาย ใบแก่คล้ายหนังบาง เกลี้ยงทั้งสองด้าน เส้นใบข้าง 5-7 คู่ ทำมุมแหลมชัน ก้านใบยาว 0.5-1 ซม. พองเล็กน้อยที่ปลายทั้งสองด้าน หูใบรูปใบหอก ร่วงเร็ว ดอก ยาว 2-2.5 ซม. สีขาว สมบูรณ์เพศ ออกเป็นช่อแตกแขนง ยาวได้ถึง 15 ซม. ตามซอกใบและปลายกิ่ง กลีบเลี้ยงคล้ายกาบ แตกด้านเดียว กลีบดอก 5 กลีบ แยก กว้าง 5 มม. ยาว 10 มม. รูปคล้ายช้อนหรือใบหอกกลับ ปลายกลม โคนค่อนข้างแคบ มีขนสีอ่อนกระจายด้านนอก ด้านในเกลี้ยง เกสรเพศผู้สมบูรณ์ 10 อัน ก้านชูอับเรณูเล็กเรียวกางออก ยาว 2-3 มม. อยู่เป็นคู่สลับกับเกสรที่เป็นหมัน 5 อัน เรียงเป็นวงรอบเกสรเพศเมีย อยู่ 5 อัน มีขนที่ปลายของก้านชูเกสรร่วม รังไข่แต่ละอันมีก้านเกสรเพศเมียโค้งและยอดเกสรเพศเมียแหลม ผล กว้าง 1-1.5 ซม. ยาว 3.5-4.5 ซม. รูปรีแบน มีปีกใหญ่โค้งที่ปลายด้านหนึ่ง มักออกเป็นคู่ แห้ง แก่ไม่แตก ตัวผลกว้าง 0.6 ซม. ยาว 1-1.5 ซม. มีเมล็ด 1 เมล็ด พบน้อยในป่าผลัดใบที่ต่ำ บนเขาหินปูน

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, ไนมอน พินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559. 792 หน้า

ภาพประกอบ : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Mansonia0gagei0J.0R.0Drumm.0ex0Prain>